

Mùa hè qua tháng bảy, mặt trời đỏ ngang trời. Gió cũng không. Mây cũng không. Sân trống, sân sau, nắng chói lò lòa. Không mặt con chim nào dám bay. Mồi hôi ra khắp mình, ngang dọc thành rãnh nhễ nhễ. Cơm đỏ trống mẹt, không sao nuốt được. Gội chíu muồn nếm xuống đất trời đã tẹt nhễ nhễ. Ruồi xanh lúi buồn, leo lên cổ, đậu lên mũi, đuối chổng buồn đi. Đứng lúc không biết làm thế nào được, bóng đen kéo kín, tiếng rầm rầm nghe như có trăm vượn trống chiêm... Mái tranh chực như thác. Mồi hôi trên mình biến mất! Đất ráo như lau... Ruồi bay mặt hút. Cơm ăn thế ngon. Chết cũng sống sao!

...Ngồi bên xa mồi năm, thỉnh thoảng nhìn vào chíu hôm. Mồi cựa chào xong, chổng khắp hi đi thuyển hay đi bẻ, cũng chổng khắp mồi ngói ghè hay ngói giởng... Hàn huyên qua loa, liến chực mau vào nhà trong, sờ hi v: "Mình có được nhữ bà v Tô Đông Pha, sờn có rồ u để dành không?" V còi, rút cành trâm vàng đưa cho. Tính ra có thể đãi khách được ba ngày... Chết cũng sống sao!

...Ngồi mặt mình trong căn phòng không, đang nghĩ đêm qua có tiếng chuốt nghe bực quá. Không biết nó sờn sờn gọt nát cái gì của mình? Trong lòng bùi hi, chựa nghĩ ra sao...

Bóng thấy con mèo đỏp, chú mặt, vẩy đuôi, như đã trông thấy vút gì. Nín tiếng, nín hi, để ch chực lát, thì thấy nó chồm lên, lờ như gió... nghe mặt tiếng "chít". Con vút đó đã chột rồi!

Chết cũng sống sao!

...Đêm Xuân cùng các tay hào uổng đã nả say, thôi đã khó thôi, thêm cũng khó thêm...

Bên cạnh bóng có mặt đưa trả hi u ý, đưa vào hèn chực phong pháo. Liến đứng dậy ra ngoài tiển, lờ lờ đất chúi! Mùi lờ u hoàng xông tưởi mũi vào tưởi óc, khắp ngói khoan khoái.

Sống...

Tác Giả: Nguyễn Duy C

Thứ Năm, 15 Tháng 10 Năm 2009 05:21

Chàng cũng sống sao!

...Qua phố thấy có hai bác đi gần, cãi nhau về một chuyện... Cả hai đều đi một, tía tai, tay chàng không đi trên cùng. Vì y mà còn chấp tay lên, khom lưng xuống, đầy mặt "chì, hì, gi, đã"!

Câu chuyện còn kéo dài, có thể mấy năm không xong.

Bà có tay trắng sẽ vùng tay đi rồi, ra oai quát to một tiếng. Thế là nín thin thít.

Chàng cũng sống sao!

...Ngồi sấm vĩa dĩa, hình như nghe tiếng người nhà than thở, nói chàng ngủ chết đêm qua! Vui xem, té ra một tay khôn vặt nhót trong cái một thành.

Chàng cũng sống sao!

...Lâu rồi muốn đi tu, không nên không được công khai ăn thịt. Ví cho được làm sấm mà vẫn được công khai ăn thịt, thì ngày hè y nên nóng, dao bén có sẵn tóc đầu...

Chàng cũng sống sao!

...Đi vắng lâu ngày mới về ... Xa trông thấy cả thành, đàn bà, con trẻ hai bên đường, đều nói tiếng quê nhà...

Chàng cũng sống sao!

Sống...

Tác Giả: Nguyễn Duy Cẩn

Thứ Năm, 15 Tháng 10 Năm 2009 05:21

...Mình không phải là thánh, sao cho khi có lỗi.

Đêm qua làm lên một vài c. Sự mất yên ái náy trong lòng không yên. Chợt nhớ nhà Phật có phép sám hối: Không hề gì u gì m đi u gì c là "sám hối"

Nhân tôi đem lỗi mình mà nói phăng ra cho tất cả khách quen, khách lạ đều biết.

Chẳng cũng sống sao!

...Xem người vi phạm tôi ...

Chẳng cũng sống sao!

...Mà có a song gì y, thôi cho con ông ra...

Chẳng cũng sống sao!

...Món đồ sở hữu đã mất, chẳng còn có cách gì hàn gắn... Xem đi xem lỗi chẳng càng thêm rồi ruồi.

Chẳng cũng sống sao!

Nhân giao cho nhà bếp dùng làm đồ dùng vật, không bao giờ lỗi qua một nửa...

Chàng cũng sống sao!

Lời bàn:

Phân đông chúng ta thường quan niệm hạnh phúc là một cái gì khó tìm thấy, khó đạt được và phải mua bằng một giá rất đắt, nhất là phải có nhiều tiền và thời gian. Có lẽ là cho hạnh phúc không có trên cõi đời này

Kim Thánh Thán, trái lại, chàng mình cho ta thấy rằng không cần tìm đâu xa xôi, nó quanh quẩn bên ta hàng phút hàng giờ. Có cái sống nào mà không nằm trên cái ghế. Sống và chết không bao giờ rời nhau. Muốn được sống mà lánh chết là việc làm vô lý. Việc chết là điều kiện cần của tình thân, cho nên có cái sống tình thân nào mà không là thu hút vào việc chết? Có đói, ăn mới ngon! Ai mà không biết.

Độc bài văn trên đây ta thấy Kim Thánh Thán là người nông, mà kẻ thực là người khôn, thấy là đùa bỡn tếu mĩm nhưng mà rất nghiêm trang thâm thúy. Thời xưa, từ xưa nay, phải chăng phân đông chúng ta đã vô tình bỏ qua biết bao cơ hội để hưởng hạnh phúc trong không biết bao nhiêu câu chuyện rất thú vị. Cái gì là hạnh phúc, vào đâu phải là những việc to tát vĩ đại, mà chính là trong những cái sung sướng nhỏ nhỏ không đâu đây!

Không có những thành kiến khinh thường việc chết, muốn có được hạnh phúc thuần túy tình thân, khi đọc xong bài văn trên đây thì không thể không biết cái vì xưa nay đã quá ngây thơ, thường tìm hạnh phúc trên trần cung trăng, trong khi nó đang nằm trong lòng bàn tay của mình.